Lietas arhīva Nr. A42-01929-18/21
ECLI:LV:ADRJRIT:2018:1011.A420192918.6.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2018.gada 11.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska,

lietā ar pieteicēju /pers. A/ un atbildētājas Saulkrastu novada pašvaldības pusē pieaicināto iestādi Saulkrastu novada domi,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par Saulkrastu novada domes 2018.gada 12.februāra maksāšanas paziņojuma par nekustamā īpašuma nodokli 2018.gadam Nr.18-5449 daļā par ēkai (kadastra numurs /numurs A/) aprēķināto nekustamā īpašuma nodokli 45,72 *euro* atcelšanu, kā arī morālā kaitējuma un materiālo zaudējumu atlīdzināšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Saulkrastu novada domes 2017.gada 12.februāra maksāšanas paziņojumu par nekustamā īpašuma nodokli 2017.gadam Nr.18-5449 (turpmāk – maksāšanas paziņojums) pieteicējai /pers. A/ paziņots nekustamā īpašuma nodokļa aprēķins par ēku un zemi.

Pieteicēja, nepiekrītot aprēķinātajam nodoklim 45,72 *euro* apmērā daļā par ēku, vērsās Saulkrastu novada domē, lūdzot atmaksāt samaksāto nodokli par 2018.gadu.

Ar Saulkrastu novada domes priekšsēdētāja 2018.gada 6.marta lēmumu Nr.8.11/0220180599/IZ426 atteikts pieteicējai atmaksāt nekustamā īpašuma nodokli par 2018.gadu.

[2] Nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam, pieteicēja vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikumā pieteicēja norāda, ka 1998.gada 18.maijā nopirkusi nekustamo īpašumu - zemes gabalu 0,098 ha platībā, kadastra Nr./numurs B/, dārzkopības sabiedrībā VEF-Biķernieki, Saulkrastos, Saulkrastu novadā. Lai gan /pers. B/ 1982.gadā bija reģistrējis dārza mājas projektu, tās būvniecība 1998.gada 18.maijā nebija uzsākta, līdz ar to pieteicēja to nevarēja nopirkt. Savas īpašuma tiesības pieteicēja nav nostiprinājusi zemesgrāmatā.

Pieteicēja nav ēkas – dārza mājiņas – īpašniece un nekad nav to izmantojusi, turklāt ēka nav nodota ekspluatācijā. Pieteicēja, atbilstoši Civillikuma 876.pantā noteiktajam, nav reģistrēta zemesgrāmatā kā ēkas valdītāja.

Nelikumīgi no pieteicējas pieprasīto nekustamā īpašuma nodokli par ēku pieteicēja ir maksājusi piespiedu kārtā, jo pretējā gadījumā pieteicējai nav bijis iespējams samaksāt nekustamā īpašuma nodokli tikai par pieteicējai piederošo zemi, uz kuras ēka atrodas.

Turklāt ekspluatācijā nenodotā ēka nav dzīvojamā māja vai tās jaunbūve, un saskaņā ar Saulkrastu novada domes 2017.gada 30.augusta saistošo noteikumu Nr.SN 14 „Par nekustamā īpašuma nodokli un nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumu piemērošanu Saulkrastu novadā" 6.punktu nav apliekama ar nekustamā īpašuma nodokli.

[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemtajā rakstveida paskaidrojumā, Saulkrastu novada dome pieteikumu neatzīst un uzskata to par noraidāmu, pamatojoties uz turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Saskaņā ar Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas informāciju uz 980 m^2 lielā zemes gabala /adrese/,/adrese A/, Saulkrastos, Saulkrastu novadā, zemes kadastra Nr./numurs B/, atrodas nekustamais īpašums - dārza mājiņa (būves kadastra apzīmējums /numurs A/).

Nekustamais īpašums ar kadastra Nr. /numurs C/reģistrēts uz /pers. B/ vārda, Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļā, Saulkrastu pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs D/, pamatojoties uz Rīgas rajona zemesgrāmatu nodaļas tiesneses Māras Balodes 1997.gada 25.februāra lēmumu.

Saulkrastu novada Būvvaldē (turpmāk - Būvvalde) 1982.gada 22.aprīlī nekustamā īpašuma īpašnieks /pers. B/ iesniedza dārza mājiņas būvniecības projektu. 1999.gada 15.decembrī būvei tika veikta būves nepilna pirmreizējā tehniskā inventarizācija.

Civillikuma 968.pants nosaka, ka uz zemes uzcelta un cieši ar to savienota ēka atzīstama par tās daļu.

Saskaņā ar Būvniecības likuma 1.pantu būve ir ķermeniska lieta, kas tapusi cilvēka darbības rezultātā un ir saistīta ar pamatni (zemi).

Tādējādi, dārza mājiņa ir uzskatāma par nekustamā īpašuma objektu (būvi) un ir iekļauta Kadastra reģistrā ar numuru /numurs A/. Saskaņā ar Nekustamā īpašuma nodokļa likumu no 2010.gada dārza mājiņai tiek aprēķināts nekustamā īpašuma nodoklis.

[3.2] Nekustamā īpašuma valsts kadastra likums 7.panta otrās daļas pirmais punkts nosaka, ka šā likuma izpratnē par nekustamā īpašuma tiesisko valdītāju atzīstama persona, kura atbilst Civillikumā noteiktajam tiesiskā valdītāja jēdzienam, izņemot šā panta pirmajā daļā minētos gadījumus.

Civillikuma 876.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka lietas valdījums ir īpašuma tiesībai atbilstoša faktiska vara par lietu. Tas pastāv, kad ķermeniska lieta faktiski atrodas kādas personas pilnīgā varā un kad turklāt šī persona izrāda gribu rīkoties ar lietu līdzīgi īpašniekam.

1998.gadā 18.maijā pieteicēja iegādājās nekustamo īpašumu /adrese /, /adrese A/, Saulkrastos, Saulkrastu novadā, ko apliecina pirkuma līgums, kā arī Saulkrastu novada domes 2003.gada 28.maija lēmums par pirmpirkuma tiesību izmantošanu.

No Rīgas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Saulkrastu pagasta zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs D/, redzams, ka pieteicēja nav nostiprinājusi savas īpašumtiesības uz minēto īpašumu, kā to prasa Civillikuma 993.panta otrā daļa.

Pieteicēja kā labticīgs tiesiskais valdītājs ir veikusi regulārus nekustamā īpašuma nodokļa maksājumus gan par viņai piederošo nekustamo īpašumu, gan par uz nekustamā īpašuma esošo dārza mājiņu. Nekustamā īpašuma nodokļa administrēšanas sistēmā pieteicēja pašvaldības nekustamā nodokļa maksātāja ir kopš 2004.gada. Tas nozīmē, ka pieteicēja ir nekustamā īpašuma /adrese /, /adrese A/, Saulkrastu pagasts, Saulkrastu novads, ar kadastra numuru /numurs E/, un uz tā esošās dārza mājiņas ar kadastra Nr. /numurs A/, tiesiskā valdītāja.

[3.3] Saulkrastu novada dome 2017.gada 30.augustā izdeva saistošos noteikumus Nr.SN 14 „Par nekustamā īpašuma nodokli un nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumu piemērošanu Saulkrastu novadā" (turpmāk – Saistošie noteikumi) kuru, 3.punkts noteic, ka nekustamā īpašuma nodokļa likmes - 0,2% no kadastrālās vērtības, kas nepārsniedz 56 915 *euro*, 0,4% no kadastrālās vērtības, kas pārsniedz 56 915 *euro*, bet nepārsniedz 106 715 *euro* un 0,6% no kadastrālās vērtības daļas, kas pārsniedz 106 715 *euro* piemēro dzīvokļa īpašuma sastāvā esošai ēkas daļai, kuras lietošanas veids ir dzīvošana, un šai daļai piekrītošajai koplietošanas telpu platībai un viena, divu vai vairāku dzīvokļu mājām, ja šie nekustamā īpašuma nodokļa objekti (turpmāk - objekti) netiek izmantoti saimnieciskās darbības veikšanai, izņemot valsts, pašvaldības un pašvaldības kapitālsabiedrību īpašumā vai valdījumā esošos objektus fiziskām personām, ja objektā taksācijas gada 1.janvārī plkst.0.00 dzīvesvieta deklarēta vismaz vienai personai, kas ir rezidents. Pārējos gadījumos piemēro nekustamā īpašuma nodokļa likmi 1,5% apmērā no objekta kadastrālās vērtības.

Ņemot vērā, ka uz 2018.gada 1.janvāri minētajā nekustamajā īpašumā nebija deklarēta neviena persona, Saulkrastu novada dome 2018.gada 12.februārī sagatavoja un nosūtīja maksājuma paziņojumu īpašuma tiesiskajai valdītājai pieteicējai.

[3.4] 2018.gada 20.februārī pieteicēja ir veikusi nekustamā īpašuma nodokļa apmaksu par 2018.gadu. Pieteicēja ir izpildījusi administratīvā akta prasības un administratīvais akts, saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 70.panta trešo daļu, tika izpildīts un zaudēja spēku.

Pie šādiem apstākļiem Saulkrastu novada dome pieteicējas 2018.gada 21.februārī iesniegto sūdzību neuzskatīja kā iesniegumu par administratīvā akta apstrīdēšanu, bet gan kā sūdzību, uz kuru normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā tika sniegta atbilde.

[4] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 112.[1]panta pirmo daļu lietas izskatīšana notiek rakstveida procesā bez tiesas sēdes.

Pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa konstatē, ka pieteicēja nav lūgusi lietas izskatīšanu mutvārdu procesā un nepastāv citi šķēršļi lietas izskatīšanai rakstveida procesā, tādējādi tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējot lietas dalībnieku sniegtos rakstveida paskaidrojumus kopsakarā ar lietas materiāliem un lietā esošajiem pierādījumiem, secina, ka pieteikums ir noraidāms turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[6] Lietā nav strīda, ka pieteicēja 1998.gada 18.maijā iegādājās nekustamo īpašumu /adrese /, /adrese A/, Saulkrastos, Saulkrastu novadā, bet nav nostiprinājusi zemesgrāmatā savas īpašumtiesības uz minēto īpašumu. Pieteicēja nenoliedz, ka ir minētā zemesgabala tiesiskā valdītāja un lietotāja.

Savā pieteikumā pieteicēja atzīst, ka uz minētā zemes gabala atrodas dārza mājiņa. Pieteicēja norāda, ka tā nekad nav nodota ekspluatācijā un pieteicēja to neizmanto. Pieteicēja uzskata, ka nav uzskatāma par nodokļa maksātāju daļā par ēku, jo nav šo ēku iegādājusies, tātad nav tās īpašniece, ne arī valdītāja.

Tāpat lietā nav strīda, ka pieteicēja kopš 2011.gada 18.februāra regulāri ir veikusi nekustamā īpašuma nodokļa maksājumus par minēto nekustamo īpašumu, tostarp par ēku.

Saulkrastu novada domes ieskatā pieteicēja ir uzskatāma par strīdus ēkas tiesisko valdītāju un līdz ar to arī par nodokļa maksātāju par šo ēku.

Tādējādi, lietā ir strīds par to, vai pieteicējai ir pienākums maksāt nekustamā īpašuma nodokli par ēku (kadastra apzīmējums /numurs A/) 28 m^2 platībā, kas atrodas uz viņas iegādātā zemesgabala /adrese/, /adrese A/, Saulkrastu pagastā, Saulkrastu novadā.

[7] Saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 1.panta pirmo daļu ar nekustamā īpašuma nodokli apliek ķermeniskas lietas, kuras atrodas Latvijas Republikas teritorijā un kuras nevar pārvietot no vienas vietas uz otru, tās ārēji nebojājot, - zemi, ēkas, tai skaitā kadastra informācijas sistēmā reģistrētas, bet ekspluatācijā nenodotas ēkas, un inženierbūves (turpmāk - nekustamais īpašums), izņemot šā panta otrajā daļā minēto nekustamo īpašumu.

Savukārt šā panta otrajā daļā uzskaitīts, kāda veida nekustamais īpašums netiek aplikts ar nekustamā īpašuma nodokli, proti, kāds nekustamais īpašums netiek atzīts par nekustamā īpašuma nodokļa objektu.

Minētā likuma 2.panta pirmā daļa noteic, ka nekustamā īpašuma nodokli maksā Latvijas vai ārvalstu fiziskās un juridiskās personas un uz līguma vai citādas vienošanās pamata izveidotas šādu personu grupas vai to pārstāvji, kuru īpašumā, tiesiskajā valdījumā vai - šajā likumā noteiktajos gadījumos - lietošanā ir nekustamais īpašums.

Savukārt likuma 2.panta trešajā daļā noteikt, ka par nekustamā īpašuma tiesisko valdītāju šā likuma izpratnē uzskatāma:

1) persona, kurai atbilstoši likumā noteiktās institūcijas lēmumam zemes reformas gaitā zeme nodota (piešķirta) īpašumā par samaksu vai atjaunotas īpašuma tiesības uz to un zeme ierādīta (iemērīta) dabā;

2) persona, kurai īpašuma tiesības uz ēkām vai inženierbūvēm atjaunotas likumā noteiktajā kārtībā un kura tās ir pārņēmusi;

3) persona, kura nekustamā īpašuma valdījumu ieguvusi uz mantojuma tiesību vai cita pamata.

Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 8.panta 4.punkts noteic, ka aktuālo kadastra informāciju izmanto nekustamā īpašuma nodokļa administrēšanai.

No minētā tiesiskā regulējuma tiesa secina, ka ēkas, kas reģistrētas kadastra informācijas sistēmā, pat, ja tās nav nodotas ekspluatācijā, ir apliekamas ar nekustamā īpašuma nodokli. Nodokli, atbilstoši aktuālajai kadastra informācijai, ir pienākums maksāt personai, kuras īpašumā, lietošanā vai tiesiskajā valdījumā šāda ēka atrodas.

[8] No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka Rīgas rajona zemesgrāmatu nodaļas Saulkrastu pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs G/(*lietas 12.lapa*) ar kadastra numuru /numurs C/minētajā adresē reģistrēts /pers. B/ piederošs zemes gabals 0,098 ha platībā. Īpašuma tiesību maiņa zemesgrāmatā nav reģistrēta.

Savukārt atbilstoši Valsts zemes dienesta Kadastra informācijas sistēmā iekļautajai informācijai (*lietas 13.-14.lapa*) adresē /adrese /, VEF - Biķernieki, Saulkrastu pagastā, Saulkrastu novadā, atrodas būve 28 m^2 platībā, ar kadastra apzīmējumu /numurs A/, proti, viena dzīvokļa dārza māja, kuras ekspluatācijas uzsākšanas gads norādīts 1980.gads, bet kadastrālā uzmērīšana tai veikta 1999.gada 15.decembrī.

Pārbaudot informāciju Valsts zemes dienesta kadastra informācijas sistēmā, tiesa konstatē, ka ar kadastru numuru /numurs J/ reģistrēts vienots zemes un būves kadastra objekts, kā īpašnieks reģistrēts /pers. B/.

Saulkrastu pilsētas dome ar 2003.gada 28.maija lēmumu (*lietas 20.lapa*) atteicās no savām pirmpirkuma tiesībām uz /pers. B/ piederošo nekustamo īpašumu /adrese /, /adrese A/, Saulkrastu pagastā, Saulkrastu novadā (kadastra Nt./numurs H/).

Vienlaikus tiesa no lietas materiāliem (*lietas 21.-22., 24.-27.lapa*) konstatē, ka pieteicēja kopš 2001.gada ir saņēmusi maksāšanas paziņojumus par nekustamā īpašuma nodokli, kuros cita starpā iekļauts arī nodoklis par dārza māju, un aprēķināto nodokli, tostarp arī daļā par dārza māju, nomaksājusi.

[9] Civillikuma 968.pants noteic, ka uz zemes uzcelta un cieši ar to savienota ēka atzīstama par tās daļu.

Ņemot vērā, ka strīdus ēka ir funkcionāli saistīta ar pieteicējas iegādāto zemes vienību (kadastra apzīmējums /numurs B/), tiesa secina, ka ēka nav atsevišķs, patstāvīgs objekts, bet ir citas lietas – zemes kā nekustamās mantas, integrējoša daļa, kas izriet no ēkas un zemes vienotības principa.

Minēto apstiprina arī Valsts zemes dienesta kadastra informācijas sistēmā reģistrētā informācija, proti, ka kadastra objekts ar kadastra numuru /numurs C/ir zemes un būvju īpašums.

Lietā nav strīda, ka zemes gabalu ar kadastru numuru /numurs H/ no /pers. B/ 1998.gada 18.maijā iegādājusies pieteicēja, bet nav to reģistrējusi zemesgrāmatā, un pieteicēja atzīstama par minētā nekustamā īpašuma tiesisko valdītāju.

Tādējādi tiesa secina, ka pieteicēja ir uzskatāma arī par ēkas, kas atrodas uz viņas tiesiskajā valdījumā esošā zemes gabala, tiesisko valdītāju un līdz ar to arī nekustamā īpašuma maksātāju par šo ēku.

[10] Pieteicēja norāda, ka strīdus ēka ir dārza māja, nevis dzīvojamā māja, tādējādi nodokli par to nav jāmaksā.

Tiesa, izvērtējot spēkā esošo tiesisko regulējumu, tostarp jau iepriekš norādīto likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 1.panta pirmo un otro daļu, atzīst, ka minētais pieteicējas arguments ir noraidāms kā nepamatots, jo konkrētajā gadījumā nav piemērojams neviens no minētā likuma 1.panta otrajā daļā ietvertajiem izņēmumiem, kad nekustamais īpašums netiek aplikts ar nodokli.

[11] Atbilstoši likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 4.panta 1.[1]daļai nekustamā īpašuma nodokļa administrēšanai izmanto Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā reģistrētos datus. Izmaiņas nekustamā īpašuma sastāvā vai nekustamā īpašuma objektu raksturojošajos datos nodokļa aprēķinā ņem vērā atbilstoši šajā likumā noteiktajai kārtībai, ja šīs izmaiņas ir reģistrētas Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā. Datus, kas netiek reģistrēti Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā, nekustamā īpašuma nodokļa administrēšanai vietējā pašvaldība iegūst šajā likumā noteiktajā kārtībā vai no citām informācijas sistēmām.

Tātad nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanai, arī ziņu iegūšanai par valsts teritorijā esošajiem nekustamajiem īpašumiem, to objektiem, galvenajiem lietošanas veidiem un būves tipiem, izmanto kadastra informācijas sistēmā reģistrētos datus.

No Valsts zemes dienesta kadastra informācijas sistēmā pieejamās informācijas tiesa konstatē, ka objekta ar kadastra apzīmējumu /numurs H/(ēka) kadastrālā vērtība uz 2018.gada 1.janvāri – 3048 *euro*, nekustamā objekta platība – 28 m^2, nosaukums – dārza māja, galvenais lietošanas veids – viena dzīvokļa māja /numurs L/, būves tips – /numurs K/ – dārza māja ar kopējo platību līdz 40 m^2 (*lietas 13.lapa*)

[12] No Saistošo noteikumu 3.punkta izriet, ka nekustamā īpašuma nodokļa likmes – 0,2% no kadastrālās vērtības, kas nepārsniedz 56 915 *euro*, 0,4% no kadastrālās vērtības, kas pārsniedz 56 915 *euro*, bet nepārsniedz 106 715 *euro* un 0,6% no kadastrālās vērtības daļas, kas pārsniedz 106 715 *euro* piemēro dzīvokļa īpašuma sastāvā esošai ēkas daļai, kuras lietošanas veids ir dzīvošana, un šai daļai piekrītošajai koplietošanas telpu platībai un viena, divu vai vairāku dzīvokļu mājām, ja šie nekustamā īpašuma nodokļa objekti (turpmāk - objekti) netiek izmantoti saimnieciskās darbības veikšanai, izņemot valsts, pašvaldības un pašvaldības kapitālsabiedrību īpašumā vai valdījumā esošos objektus fiziskām personām, ja objektā taksācijas gada 1.janvārī plkst.0.00 dzīvesvieta deklarēta vismaz vienai personai, kas ir rezidents. Pārējos gadījumos piemēro nekustamā īpašuma nodokļa likmi 1,5% apmērā no objekta kadastrālās vērtības.

Tā kā pieteicējas nekustamajā īpašumā ietilpstošais nekustamā īpašuma objekts – ēka ar kadastra apzīmējumu /numurs H/– atbilstoši Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā reģistrētajiem datiem ir viena dzīvokļa māja un lietā nav strīda, ka konkrētajā taksācijas gada (2018.gada) 1.janvārī plkst. 0.00 nekustamajā īpašumā nebija deklarēta neviena persona, tiesa atzīst, ka Saulkrastu novada dome pamatoti nekustamā īpašuma nodokļa objektam – ēkai – piemērojusi nodokļu likmi 1,5% apmērā no tās kadastrālās vērtības.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka saskaņā ar Saistošo noteikumu 5.punktu un likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu pieteicējas tiesiskajā valdījumā esošajai zemei pamatoti piemērota nekustamā īpašuma nodokļa likme 1,5% apmērā no objekta kadastrālās vērtības.

[13] Saulkrastu novada dome savos rakstveida paskaidrojumos norādījusi, ka sniegusi atbildi uz pieteicējas sūdzību Iesniegumu likuma 5.panta trešās daļas kārtībā. Saulkrastu novada dome neuzskatīja pieteicējas sūdzību par administratīvā akta apstrīdēšanas iesniegumu, jo pieteicēja administratīvo aktu (maksāšanas paziņojumu) jau bija izpildījusi 2018.gada 20.februārī un līdz ar to šis administratīvais akts ir zaudējis spēku.

Attiecībā par minēto Saulkrastu novada domes argumentu tiesa atzīst par pamatotu pieteicējas viedokli un norāda, ka Saulkrastu novada dome konkrētajā gadījumā pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu nepamatoti izskatījusi ar atbildi (turklāt uzsverot, ka nesaskata nepieciešamību administratīvā akta izdošanai).

Tiesa izskaidro Saulkrastu novada domei, ka gadījumā, ja privātpersona likumā noteiktajā termiņā ir iesniegusi apstrīdēšanas iesniegumu par tai adresētu administratīvo aktu (kāds ir arī nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojums), pašvaldībai, neatkarīgi no tā, vai administratīvais akts ir vai nav izpildīts, nav tiesību izvēlēties izskatīt konkrēto apstrīdēšanas iesniegumu ar administratīvo aktu vai nē. Vienlaikus tiesa norāda, ka, apmierinot apstrīdēšanas iesniegumu, pašvaldībai būtu jālemj par izpildītā administratīvā akta seku novēršanu, konkrētajā gadījumā, par samaksātās nodokļa daļas atmaksāšanu.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 81.pantu pašvaldībai ir pienākums izskatīt apstrīdēšanas iesniegumu un pieņemt lēmumu – administratīvo aktu.

Tāpat pašvaldība pieļāvusi procesuālu pārkāpumu, neizskaidrojot pieteicējai par strīdus maksāšanas paziņojumu pieņemtās atbildes (lēmuma) pārsūdzības kārtību un termiņus.

Tomēr tiesa konstatē, ka minētie Saulkrastu novada domes pieļautie procesuālie pārkāpumi nav būtiski ietekmējuši lēmumu pēc būtības, kā arī nav būtiski ierobežojuši pieteicējas tiesības, proti, nav kavējuši pieteicēju savu tiesību aizsardzībai vērsties tiesā.

Tādējādi tiesa atzīst, ka minētie procesuālie pārkāpumi nav atzīstami par būtiskiem, proti, tādiem, kas varētu būt par patstāvīgu pamatu administratīvā akta atcelšanai.

[14] Administratīvā procesa likuma 92.pants noteic, ka ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par personisku kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību.

Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 7.panta pirmā daļa noteic, ka mantiskais zaudējums šā likuma izpratnē ir katrs mantiski novērtējams pamatums, kas cietušajam radies ar iestādes prettiesiska administratīvā akta vai prettiesiskas faktiskās rīcības dēļ.

Savukārt minētā likuma 8.pants noteic, ka nemantiskais kaitējums šā likuma izpratnē ir ar iestādes prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesisku faktisko rīcību nodarīts:

1) fiziskās personas dzīvības, veselības, brīvības, goda un cieņas, personiskā vai ģimenes noslēpuma, citu nemantisko tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārums, kā rezultātā radušās nelabvēlīgas nemantiskās sekas;

2) juridiskās personas darījumu reputācijas, komercnoslēpuma, autortiesību vai citu nemantisko tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārums, kā rezultātā radušās nelabvēlīgas nemantiskās sekas.

Vienlaikus Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 6.panta pirmā daļa noteic, ka tiesības uz zaudējuma atlīdzinājumu rodas, ja starp iestādes prettiesisko rīcību un cietušajam nodarīto zaudējumu pastāv tieša cēloņsakarība, objektīva saikne starp iestādes rīcību un tās radītajām laika ziņā sekojošām zaudējumu nodarošām sekām, proti, minētā rīcība rada un nosaka šo seku iestāšanās reālu iespēju un ir galvenais faktors, kas nenovēršami radījis šīs sekas.

No minētā tiesiskā regulējuma tiesa secina, ka prasījums par mantiskā zaudējuma un nemantiskā kaitējuma atlīdzinājumu nav patstāvīgs prasījums. Tas ir saistīts ar pamatprasījumu. Persona administratīvajā tiesā var prasīt nevis vienkārši atlīdzinājumu kā tādu neatkarīgi no kaitējuma avota, bet tikai atlīdzinājumu par tādu kaitējumu, kas nodarīts ar administratīvo aktu vai faktisko rīcību (sal. sk. *Augstākās tiesas 2007.gada 11.maija sprieduma lietā Nr.SKA-364/2007 17.punktu*).

Tā kā tiesa ir nonākusi pie secinājuma, ka Saulkrastu novada dome pamatoti pieteicējai aprēķinājusi nekustamā īpašuma nodokli daļā par ēku (pamatprasījums) un līdz ar to pieteikums daļā par pamatprasījumu ir noraidāms, tad noraidāms ir arī pieteikums daļā par mantisko zaudējumu un nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanu.

[15] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa nekonstatē pamatu maksāšanas paziņojuma atcelšanai daļā par aprēķināto nekustamā īpašuma nodokli ēkai, kā arī nekonstatē pamatu pieteicējas prasītā kaitējuma un zaudējumu atlīdzināšanai. Tādējādi pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par Saulkrastu novada domes 2018.gada 12.februāra maksāšanas paziņojuma par nekustamā īpašuma nodokli 2018.gadam Nr.18-5449 atcelšanu daļā par ēkai (kadastra numurs /numurs A/) aprēķināto nekustamā īpašuma nodokli, mantiskā un nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese I.Petrovska